

lemvei, nemlig at lade de Skibe, der benytte Bugserbaade i Fjorde, i de Farvande, som danne Indløb til enkelte Havne, betale halve Lodspenge. Jeg tror ikke, at det vil være trykkende, og jeg tror, at man stod sig bedre ved at have en saadan fast Regel for denne Bugsering end ved at faae den, som er givet i Lovforslaget. Det er dette, jeg beder maa blive taget under nærmere Overveielse, om man ikke ad denne Vej maatte kunne naae over den Vanskelighed, der ganske vist er tilstede ved Løsningen af dette Forhold. — Med Hensyn til Priskepenge skal jeg ganske henholde mig til, hvad den sidste ærede Laler og ligeledes den ærede første Laler udtalte, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, at disse Priskepenge bleve ophævede. Jeg skulde imidlertid være mest tilbøielig til at gaa netop den Vej, som den ærede Minister har anvist ved Lovforslagets § 49, nemlig at der gives en bestemt Frist, inden hvilken de skulde være afløste, og at det med Hensyn til de indenferske Farvande — om jeg saa maa sige — eller Fjordfarvandene nærmest bliver en Kommunesag at afløse dem. Jeg tror, at alle Kjøbstadshavne, som ligge inderst inde ved saadanne Fjorde — og det er jo Tilfældet med mange Kjøbstæder navnlig i Sjælland —, ville staa sig overmaade vel ved baade at overtage, hvad det kan koste at godtgjøre Lodsferierne denne Afgift, som det er billigt, at de faae Erstatning for, og selv at holde disse Priske vedlige, idet de jo væsentlig eller vel endog alene ere til Fordel for den Skibsart, der vedkommer den enkelte Havn. Jeg tror, at det meget vel kunde overlades Kommunerne tillige selv at besørge Vedligeholdelsen af Priske, idet Kommunerne desuden ere bedre i Stand til at føre Kontrol med, at disse Priske holdes i Orden, end det er muligt for den Kontrol, der nu er indført. Jeg vilde derfor ønske, at der gives Administrationen den størst mulige Frihed i Ordningen af dette Forhold mellem Kommunerne og Lodsferierne, og naar jeg skulde ønske nogen Forandring i den her foreslagte Bestemmelse, skulde det kun være den, at der tillige gives Frihed til, at Kommunerne selv kunne overtage Forpligtelsen til at vedligeholde Priske. Saaledes som Lovforslaget er affattet, synes det, som om Lodsferierne steds skulle vedblive at udføre Arbejdet, og Spørgsmaalet er kun, om de skulle have deres Betaling fra det ene eller det andet Sted. Jeg tror, at selve Arbejdets Udførelse, selve Vedligeholdelsen af Priske vilde være i fuldkommen gode Hænder, naar det blev overdraget til de vedkommende Havn udvalg, der have saa meget Andet at passe med Hensyn til Skibsarten til den enkelte Havn; men Hovedsagen er ganske vist, at man bliver af med denne Priskeafgift, saaledes at den bæres enten af Staten eller af Kommunen, og dette Sidste forekommer mig at være fuldstændig rigtigt.

Der er en lille Sætning i Lovforslaget, med Hensyn til hvilken jeg gjerne vilde tillade mig at gjøre en Hensigt. Det er i § 32, hvor der staar, at „den Skibsfører, der uden Tilladelse foretager Opmaalning i danske Farvande, straffes med Bøder eller simpelt Fængsel.“ Det forekommer mig, at man gaar noget for vidt ved at lægge ogsaa danske Skibsførere, der føre danske Skibe, Hindringer i Veien for at foretage Opmaalinger i de danske Farvande. Jeg henstiller i alt Fald, om man ikke kunde opnaa den Hensigt, hvori denne Bestemmelse er skrevet — og denne Hensigt finder jeg meget god; der har jo nemlig været særlig Anledning, til at henvende sin Opmærksomhed paa dette Forhold — naar man indskrænke Bestemmelsen til fremmede Skibsførere eller Førerere af fremmede Skibe. — Hvad endelig Pensionsvesenet angaar; kan jeg jo ikke Andet end i høi Grad glæde mig over, at man nu synes at være kommen til Erkendelse af, at det er en Uting med alle disse smaa Pensionskasser, og at man derfor vil søge at samle dem i en fælles Pensionsfond. Jeg har nu ikke meget tilovers for Alt, hvad der henhører til Pensionsfond eller til, hvad man kalder Alderdomsforsørgelse. Jeg tror, at man efterhaanden kommer til hellere at gaa over til et vist Sparekassesystem end til Alderdomsforsørgelse. Alderdomsforsørgelseskasser have vi en stor Mængde af her i Landet; men jeg tror ingenlunde, at nogen af dem svarer til den Hensigt, hvori de ere blevne oprettede, og det ligger ganske simpelt deri, at enten bliver den Præmie, der skal betales for at faae en Understøttelse i sin Alderdoms Dage saa høi, naar Understøttelsen skal være af nogen Betydning, at Vedkommende ikke efter sine Kaar godt kan taale at udrede den, eller ogsaa bliver Understøttelsen af saa ringe Betydning, at den ikke har nogen Tilvæknung for den Vedkommende. Derfor tror jeg, at man — det gjælder ikke alene dette Forhold, men en Mængde andre —, naar man engang — hvad jeg haaber, at den høitærede Justitsminister vil virke hen til — faar en egentlig Undersøgelse af, hvorledes det staar til med alle vore Pensionsfond og Alderdomsforsørgelseskasser her i Landet, vil se, at de allerfæreste ere i Stand til nogenlunde at fyldestgjøre de Forpligtelser, de have overtaget, og man vil se, at fra den fattigere Del af Befolkningen have disse Alderdomsforsørgelseskasser næsten ingen Tilgang, fordi det er en meget lidet tiltalende Maade at søge for sine gamle Dage paa. Man opnaar i Reglen baade for sig og sin Familie langt større Fordele ved at henlægge, hvad der ugentlig eller daglig kan undværes af Fortjenesten, i Sparekassen.

Udler: Jeg vil tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger om nogle Forhold, der ikke have været berørte af de ærede sidste Lalere og heller ikke have været underkastede Diskussion i